

Nr 265

Av herr Ohlin m. fl., om förstärkning av polisens resurser.

(Lika lydande med motion nr 206 i Första kammaren)

Den totala brottsligheten har under 1966 inte ökat lika markant jämfört med 1965 som tidigare under sextiotalet. Detta är glädjande. Antalet svåra våldsbrott har dock fortsatt att öka med över 1 000 brott om året vilket närmast innebär en accelererande ökning. Brottsligheten har dessutom inriktats på grövre och mer svårutredda brott. Uppklaringsprocenten sjunker och var under 1965 nere i 19,5 i genomsnitt för hela landet. I storstäderna är emellertid uppklaringsprocenten lägre. I Stockholm är sålunda uppklaringsprocenten för tillgreppsbrott 13, i Gävle endast 11. Uppklaringsprocenten när det gäller biltillgrepp i Stockholm är endast 9. Detta ter sig särskilt allvarligt eftersom biltillgrepp ofta är inkörsporren till annan kriminalitet för många ungdomar. Dessutom utgör de som tillgriper bilar ofta en trafikfara.

Trafikolyckorna visar samma stegringskurva som brottsligheten. Antalet personskador under ett år har nu passerat 25 000. Att detta utgör ett allvarligt socialt och ekonomiskt problem är självfallet. Polisens roll vid förebyggandet av trafikolyckor är lika stor som dess brottsbekämpande roll. Vid den s. k. mälardalsundersökningen, som statens trafiksäkerhetsnämnd företog under sommaren 1965, framgick det klart att en intensifierad trafikövervakning nedbringade antalet olyckor. Framför allt minskade de svåra trafikskadorna.

Brottslighetens ökning samt den sjunkande uppklaringsprocenten liksom det växande antalet trafikolyckor visar tydligt att polisväsendet är i behov av en snabb utbyggnad. Behovet av ett väsentligt ökat antal tjänster visas också av att antalet övertidstimmar inom den lokala polisorganisationen under tiden juli 1965—juni 1966 uppgick till 2 033 291. Om man räknar med att varje befattningshavare skall vara i tjänst ungefär 2 000 timmar om året innebär detta att antalet övertidstimmar motsvarar cirka 1 000 tjänster. Eftersom övertidstimmar är en ganska oekonomisk form av tjänstgöring, på grund av att man tröttnar ut personalen och genom att övertid betalas dyrare än annan arbetstid, ter det sig utomordentligt lämpligt med en rejäl utökning av antalet tjänster.

Rikspolisstyrelsen har i årets petita begärt att den lokala polisorganisationen tillföres 969 tjänster. Departementschefen har inte tillstyrkt mer

än 197 tjänster, vilket knappast är mer än den personalförstärkning som begärts för Stockholms polisdistrikt.

En särskild satsning på storstadsdistriktet är berättigad eftersom både trafikövervakningen och brottsligheten där erbjuder större problem än på andra platser samt uppklaringsprocenten är lägre. Vi vill därför kräva en utökning med 50 nya tjänster i de tre storstadsdistrikten.

Rikspolisstyrelsen räknar med att under budgetåren 1968/69—1971/72 behöva utöka personalen inom polisväsendet med ungefär 5 % per år. En mera detaljerad kalkyl över polisväsendets uppbyggnad redovisas dock icke. Folkpartiet föreslog förra året i riksdagen att regeringen skulle uppdraga åt rikspolisstyrelsen att uppgöra en plan för hur tillräcklig polisförstärkning skulle kunna genomföras under en treårsperiod. Vi vill i år upprepa detta krav. En sådan plan är förutsättningen för att en jämn uppbyggnadstakt skall kunna hållas under flera år.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte

A. i en skrivelse till Kungl. Maj:t begära

att rikspolisstyrelsen får i uppdrag att uppgöra en treårsplan för personalupprustning av polisen,

att förslag på grundval av denna plan förelägges nästa års riksdag;

B. anvisa medel för inrättande av 50 polistjänster utöver vad som föreslagits av Kungl. Maj:t att fördelas mellan trafiksektionerna, övervakningssektionerna och utredningssektionerna i Stockholm, Göteborg och Malmö och i anledning därav till *Lokala polisorganisationen: Avlöningar* för budgetåret 1967/68 under andra huvudtiteln anvisa ett i förhållande till Kungl. Maj:ts förslag med 1 300 000 kronor förhöjt förslagsanslag av 457 500 000 kronor, varav 105 000 000 kronor att avräknas mot automobilskattemedlen.

Stockholm den 20 januari 1967

Bertil Ohlin (fp)

Sven Wedén (fp)

Ingemar Mundebo (fp)

Henning Gustafsson (fp)

Olaus Nyberg (fp)

Manne Ståhl (fp)

i Skellefteå

Daniel Wiklund (fp)

Cecilia Nettelbrandt (fp)

Ingrid Gärde Widemar (fp)

Sven Antby (fp)

Elias Jönsson (fp)

i Ingemarsgården